

Nr 341.

Av herr Dahlgren, om ökning av flit- och fickpengar för eleverna vid vanförestaltnas yrkesskolor.

I vårt lands vanförestaltnar i Stockholm, Härnösand, Hälsingborg och Göteborg ha partiellt arbetsföra en möjlighet att genom en 4-årig kurs vid anstaltens yrkesskolor få den yrkesutbildning som är nödvändig för att de människor, som haft olyckan att redan från födseln eller senare genom sjukdom eller olycksfall bli vanföra, skola ha möjlighet att konkurrera med friska människor på arbetsmarknaden.

Denna undervisning bekostas nästan helt av statsmedel. Eleverna på dessa skolor ha mat, kläder och husrum gratis men erhålla ingen lön. Dock utbetalas flit- eller fickpengar enligt följande:

	Stockholm per 14 dagar	Härnösand per 14 dagar	Hälsingborg per månad	Göteborg per månad
1:a året	2: 50	3: —	10: —	5: 50
2:a året	3: 50	5: —	12: —	9: 50
3:e året	5: —	7: —	15: —	12: 50
4:e året	7: 50	9: —	18: —	18: 50

Efter vad som meddelats motionären gör man dessutom i Göteborg även avdrag på dessa blygsamma fickpengar för bortovaro från undervisningen även om denna är föranledd av sjukdom, läkarbesök o. d. Dessa avdrag utgöra:

1:a året	3 öre per timma
2:a året	5 öre per timma
3:e året	6 öre per timma
4:e året	10 öre per timma

De fickpengar som utgå till de vanföra vid anstaltens yrkesskolor ligga inte i nivå med vad som utbetalas till elever vid centrala yrkesskolor. Inte ens en fånge i vårt land ges en så liten uppmuntran i form av flitpengar som just de vanföra.

Med flit- och fickpengarna avser man att ge den vanföre en möjlighet till inköp av det som måste betraktas som det allra nödvändigaste samt ge möjlighet till förströelse under fritiden. Om man då erinrar sig att många äro så svårt vanföra att ett biobesök eller liknande inte kan företas utan användande av transportmedel (taxibil o. d.) förstås säkert att det

för deras del är så gott som uteslutet att få medel till någon förströelse under de 4 år utbildningen pågår. Då det här är fråga om ungdom i sin bästa ålder betyder detta förhållande givetvis mycket stora uppoffringar från de vanföras sida.

Då, som redan sagts i denna motion, det är staten som nästan helt står för kostnaderna för denna undervisning, bör det även vara ett intresse för statsmakterna att se till att eleverna vid vanförestalternas yrkesskolor inte ställas i en sämre ställning än annan ungdom vid andra anstalter eller skolor. Tvärtom bör motsatsen vara fallet. Deras fysiska lyte skapar på många sätt behov av ekonomiska medel i större omfattning än för andra.

Det offentligt konstaterade faktum, att de vanföra i yrkesskolorna visa ett intresse, en energi, en sjudande lust att utbilda sig till att bli konkurrensdugliga i den fria arbetsmarknaden, borde av samhället premieras genom att man tillser att deras flit- och fickpengar betydligt ökas.

Med vad här anförts hemställs,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om utredning och förslag i syfte att minst fördubbla flit- och fickpengar för eleverna vid vanförestalternas yrkesskolor.

Stockholm i januari 1951.

Gunnar Dahlgren.
